

[Johs. Christiansen.]

måtte have deres straf, men at han ellers mente, man i denne sag burde fare med lempe. Denne opfattelse vil jeg meget gerne sætte en tyk streg under. Jeg tror, den opfattelse breder sig mere og mere i befolkningen, at det, der skete i forbindelse med disse såkaldte mytterier, var udtryk for ungdommelig letsindighed og slet ikke, hvad man i strafferetlig betydning forstår ved mytteri. Jeg henstiller derfor til den højtærede forsvarsminister, at han tillægger denne opfattelse i befolkningen den fornødne betydning overfor det, som eventuelt videre skal foretages.

Til slut blot dette: at forlænge loven om vor styrke i Tyskland forekommer mig at være en så betænkelig ting, at jeg ærligt talt ikke rigtig forstår, at man fra anden side kan støtte dette, og jeg opfordrer endnu en gang den højtærede minister til i hvert fald at overveje den mulighed ikke at sende et nyt hold derned, før de forudsætninger, som der fra anden side tales om, er bragt tilveje. Det ville efter min mening være den mest forsvarlige ordning på denne sag for øjeblikket.

Hans Hansen (Rørby): Jeg skal ikke følge den socialdemokratiske ordfører i at lægge op til en større debat om militærspørgsmål i al almindelighed ved denne lejlighed. Det er jo en tilbagevendende begivenhed og har været det siden 1947, at man må forlænge loven om en dansk besættelsesstyrkes ophold i Tyskland. Vi har fra vor side fra første færd været imod en dansk deltagelse i besættelsen af Tyskland og kan heller ikke støtte det foreliggende lovforslag om yderligere at forlænge besættelsesstyrkernes ophold dernede et år. Vi har haft og har stadigvæk tre grunde, hvorfor vi ikke kan gå med dertil. For det første vor principielle stilling imod den tvungne værnepligt. For det andet mener vi, at det er et problem, om denne besættelse er i overensstemmelse med grundlovens bestemmelse om pligt for enhver våbenfør mand til at bidrage til *landets* forsvar; det er i hvert fald problematisk, om grundlovens bestemmelse dækker den opfattelse, at det er en dækning af landets sydgrænse, når vi besætter Tyskland et stykke nede i landet.

I det hele taget synes jeg, når man nu taler om en dækning af sydgrænsen, at det

ville være mere naturligt, om man lod disse besættelsestropper eller dækningsstyrker, der er tale om, stå på landets eget område. Med de befdringsmidler, man har i vore dage, kan man hurtigt komme fra grænsen til Kielerkanalen; det kan i hvert fald ikke spille nogen afgørende rolle for dækningen af landets sydgrænse, om tropperne ligger på tysk eller dansk grund.

Der er en tredje grund, som jeg også gerne vil nævne her. Det er frygten for, hvordan besættelsen virker psykologisk på stemningen i Tyskland. Jeg tror, den virker omtrent på samme måde, som den tyske besættelse virkede i Danmark. Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at der her fra landet gennem det udvalg, der beskæftiger sig med sydslesvigske problemer, fra alle sider er vist rundhåndethed, når det gjaldt om at støtte bestræbelserne for fremme af dansk kultur og de opgaver, der knytter sig dertil; det har efterhånden kostet mange penge. I det hele taget er det jo problematisk, om vi har en forpligtelse ifølge vort medlemskab af FN og Atlantpagten til at besætte en del af Tyskland; men når man deltager i besættelsen af Tyskland og samtidig vil fremme danske kulturelle opgaver, er det, synes jeg, et stort spørgsmål, om det formål, man vil nå, kan nås. Jeg minder i denne forbindelse om, hvad jeg nylig har set i pressen, at Bonnregeringen har fået en bevilling på 170 mill. Reichsmark til fremme af tyske interesser i grænseegnene. Jeg synes, man levende kan sætte sig ind i, at når der er denne, jeg kan godt sige nationale eller åndelige kamp, som vel aldrig hører op og heller ikke må høre op, og man sætter en stor besættelsesstyrke ned i Sydslesvig, så modarbejder man det ideal, man vil nå, idet man skaber en psykologisk stemning imod Danmark, som vil være en hindring for, at man kan nå det formål at støtte dansk kultur i Syslesvig og de opgaver, som knytter sig hertil.

Derfor synes jeg, det rent praktisk er en uklog handling at fortsætte denne besættelse, som ikke kan gavne os og heller ikke være af betydning for dækningen af vor sydgrænse, ikke i højere grad, end hvis man til samme formål anbragte tropperne på dansk grund nord for grænsen; det kan ikke komme til at spille nogen rolle. Med de befdringsmidler, man har til rådighed i øjeblikket, kan man befordre besættelsesstyr-